

sker det tit, at vi lukker øjnene for problemer, især når det er et vanskeligt problem. Og det er handel med kvinder.

Herhjemme er der dog små tegn på, at der er ved at ske noget på området. Bl.a. er en alfons nu blevet dømt, og Rigsadvokaten arbejder med et responsum om handel med udenlandske kvinder i Danmark. I den forbindelse vil vi gerne benytte lejligheden til at spørge regeringen om, hvordan det går med udviklingen af den sociale indsats over for unge prostituerede, som regeringen gav løfte om under forhandlingen i forbindelse med lovforslag nr. L 43 i 1998-99 om prostitution.

Det er utrolig vigtigt, at der i et internationalt forum gøres en særlig indsats for at forhindre handel med kvinder. Det er et meget udbredt problem i mange af ulandene, og der er millioner af ganske unge piger, der bliver ofre for denne forretning. Det er afgørende at styrke disse børns og deres familiers situation generelt både økonomisk og socialt, så de ikke udgør potentielle ofre for menneskehandel. Samtidig er det også væsentligt i denne forbindelse, at piger på lige fod med drenge sikres muligheder for uddannelse.

Omskæring af kvinder er en nedværdigende praksis, som er et overgreb, og som kan føre til forringet sundhedstilstand for de berørte piger. Kristeligt Folkeparti mener, at Danmark bør gøre mere for at bekæmpe omskæring af kvinder i de danske programsamarbejdslande. F.eks. kunne vi forlange, at programsamarbejdslandene skal udarbejde en årlig indberetning om, hvilke initiativer de vil sætte i gang mod denne praksis.

Endelig vil jeg slutte af med håbet om, at vi i Danmark fortsat må være et foregangsland med hensyn til arbejdet for, at kvinders rettigheder ikke bliver krænket hverken herhjemme eller internationalt. Samtidig må vi i Danmark være aktive i arbejdet for at få flere lande til at vedtage og ikke mindst implementere konventionen om kvinders rettigheder.

Så Kristeligt Folkeparti kan støtte det fremsatte forslag til vedtagelse.

Ministeren for ligestilling (Jytte Andersen):

Jeg vil godt sige tak for debatten. Tak for de mange gode og velovervejede indlæg, som samlet set jo ikke kan give andet end et billede af et dansk Folketing, som kærer sig om ligestilling, som kærer sig om kvinders rettigheder, og som står for det synspunkt, at vi vil frem-

driften i ligestillingsarbejdet, og vi vil fremdriften for ikke mindst de fattige og udsatte kvinder. Så det synes jeg i og for sig er en god debat at have i baghovedet og i ørerne som grundlag for det mandat, som Folketinget her med et meget stort flertal vil give den danske delegation i juni måned.

Det er blevet sagt, at det er en lang og sej vej dette her med ligestilling, og det er der jo mange som har deltaget i debatten der kan bevidne. 25 års arbejde for norges vedkommende, og alligevel kan vi stå og konstatere her i år 2000, at vi stadig væk – også i Danmark – mangler nogle fundamentale rettigheder såsom retten til ligeløn, retten til at leve et liv uden overgreb og uden seksuel udnyttelse og uden handel med kvinder. Det er temaer, der har været fremme her. De er helt relevante og aktuelle.

Jeg tror, det var fru Gitte Seeberg, der formulerede det på denne måde: Ja, resultaterne er få og små, og det kan man vel dybest set også sige at de er på det globale plan. I Danmark er de måske nok noget større. Men det er jo så i virkeligheden det, der forpligter os til at gå videre her i Danmark og forpligter os over for verdens nationer som sådan.

Jeg synes, der er blevet givet meget gode bemærkninger, reaktioner, også følelsesmæssige reaktioner på det, jeg vil kalde afskyen mod seksuelle overgreb, afskyen mod omskæring, afskyen mod mænds vold mod kvinder, hvad enten det er kvindernes egne mænd, det er deres kærestes, eller det mere er et kollektivt overgreb som eksempelvis i forbindelse med krigshandlinger. Jeg synes, det er et meget flot, meget klart signal, der er givet fra alle Folketingets partier. Tak for det.

Tak også for den meget klare melding om, at man ikke på den måde, som nogle lande vil, kan skille kulturelle forskelligheder og respekt for kulturelle forskelligheder med menneskerettigheder. Menneskerettigheder er universelle. Man kan ikke begynde at zappe i menneskerettigheder: at der er noget, man skal respektere, og noget andet, man ikke skal respektere. Så det vil være et af de synspunkter, et af de krav, som jeg selvfølgelig på Danmarks vegne sammen med delegationen vil slå meget hårdt på.

Jeg synes også, at synspunkterne, overvejelserne, ideerne til, hvordan vi kan komme længere i forhold til en målrettet indsats for fattigdomsbekæmpelsen – altså målrettet i forhold til kvinderne, ud fra den kendsgerning at det er kvinderne, der bærer den største del af verdens